

و نیز قوله: قد حکمَ اللهُ لکلِّ زانٍ و زانیةٍ ديةً مسلَّمةً إلى بیتِ العدلِ و هی تسعةُ مثاقیلِ مِنَ الذَّهَبِ و إنَّ عادا مرةً أُخری عودواً بضعفِ الجزاءِ هذا ما حکمَ به ملکُ الاسماءِ فی الاولی و فی الاخری قُدِّرَ لهما عذابٌ مُهین .

و در رساله سؤال و جواب است:

سؤال: از جزای زانی و زانیه .

جواب: دفعه اولی نه مثقال ثانی هجده مثقال سی و شش مثقال الی آخر دو مقدار جزای سابق و مثقال نوزده نخود است چنانچه در بیان نازل شده .

و از حضرت عبدالهء در خطابی است قوله الجلیل: و اما مسأله زنا در الواح الهیه در مسأله فحشاء بقدری زجر و عتاب و عقاب مذکور که بعد حصر نیاید که شخص مرتکب فحشاء از درگاه احدیت مطرود و مردود و در نزد یاران مذموم و موهوم و مردول حتی در بعضی کلمات بیان خسران مبین و محرومیت ابدی است ولی در قصاص

قوله تعالی: الزانیة و الزانی فاجلدوا کلَّ واحدٍ منهما مائة جلدة که در سوره نور است و قال علی بن ابراهیم القمی فی تفسیره هی ناسخة لقوله و اللاتی یأتین الفاحشة من النساء الایة و فی الکافی عن الباقر علیه السلام

¹ در حدیث اسلامی است: صونوا دینکم بالورع ملاک الدین الورع . اورع الناس من تورع عن محارم الله . در رآن است: قوله . و اللاتی یأتین الفاحشة من نساءکم فاستشهدوا علیهن اربعة منکم فان شهدوا فامسکوهن فی البيوت حتی يتوفاهن الموت او يجعل الله لهن سبیلاً . و لا تقربوا الرئی انه کان فاحشة و ساء سبیلاً . الزانیة و الزانی فاجلدوا کلَّ واحدٍ منهما مائة جلدة و لا تأخذکم بهما رافة فی دین الله ان کنتم تؤمنون بالله و الیوم الآخر و لیشهد عذابهما طائفة من المؤمنین . الزانی لا ینکح الا زانیة او مشرکة و الزانیة لا ینکحها الا زانی او مشرک و حرّم ذلك علی المؤمنین . و قوله لا تقتلوا النفس الّتی حرّم الله الا بالحق و من قتل مظلوماً فقد جعلنا لولیته سلطاناً فلا یسرف فی القتل انه کان منصوراً . و هو حکم یخص بمن لیس بمحصن لما دلّ علی أنّ حد المحصن هو الرجم و زاد الشافعی علیه تغریب الحرّسنة لقوله صلی الله علیه و سلّم البکر بالبکر جلد مائة و تغریب عام و لیس فی الایة ما یدفعه لینسخ احدهما الآخر نسخاً مقبولاً او مرودداً وله فی العبد ثلاثة اقوال و الاحصان بالحرّیة و البلوغ و العقل و الاصابة فی نکاح صحیح و اعتبرت الحنفیة الاسلام ایضاً و هو مردود برجمه صلی الله علیه و آله و سلّم یهودیین و لا یعارضه من اشرك بالله فلیس بمحصن اذا المراد المحصن الذی یقتضی له من المسلم . و فی التّهذیب و الکافی فی الروایة حدّ الشیخ و الشیخة ایضاً الرجم . و عن الصادق ع لا یرجم الرجل و لا المرأة حتی یشهد علیهما اربعة شهداء علی الجماع و الایلاج لادخال کالمیل فی المكحلة و عن الاصبغ بن نباته أنّ عمرأتی بخمسة نفر اخذوا فی الرّنا فامر ان یقام علی کلّ واحدٍ منهم الحدّ و کان امیرالمؤمنین ع حاضرأ فقال یا عمر لیس هذا حکمهم قال فاقم انت الحدّ علیهم فقدم واحدٌ منهم فضرب عنقه و قدم الآخر فرجمه و قدم الثالث فضربه الحدّ و قدم الرابع فضربه نصف الحدّ و قدم الخامس فعرّزه فتحرّی عمر و تعجّب الناس من فعله فقال له عمر یا ابا الحسن خمسة نفر فی قضیة واحدة اقمت علیهم خمسة حدود فقال امیرالمؤمنین ع اما الاول کان ذمیاً فخرج عن ذمته لم یکن له حدّ الا السیف اما الثانی فرجلٌ محصنٌ حدّه الرجم و اما الثالث فغیر محصنٍ کان حدّه الجلد و اما الرابع فعبدٌ ضربناه نصف الجلد اما الخامس فمجنون مقلوب علی عقله . و فی تفسیر القمی مثله و فی التّهذیب و الکافی عن الباقر ع قال یضرب الرجل قائماً و المرأة قاعداً .

في حديث : و سورة النور انزلت بعد سورة النساء تصديق ذلك ان الله عزّ و جلّ انزل عليه في سورة النساء و اللاتي ياتين الفاحشة من نسائكم الى قوله لهن سبيلاً و السبيل الذي قال الله عزّ و جلّ سورة انزلناها الى قوله من المؤمنين . و فيه و في التهذيب عن الصادق ع الحرّ و الحرّة اذا زنيا جلد كلّ واحدٍ منهما مائة جلدة فاما المحصن و المحصنة فعليهما الرّجم و في تفسير البيضاوي في الاية المذكورة في سورة النور قوله و الجلد ضرب الجلد حكومتى و سياسى چنين امرى صادر زيرا حكومت الآن در جميع دنيا بزاني ابدأ تعرّض ننمايد لهذا محكوم رسواى عالم نگردهد اين جزا بجهت آن است كه رذيل و رسواى عالم گردد و محض تشهير است و اين رسواى اعظم عقوبت است ملاحظه نمائيد كه به نص قرآن ابدأ ثابت نگردهد زيرا شهود اربعة در آن واحد بايد شهادت بتمكّن تامّ از هر جهت بدهند لهذا جز باقرار بزنا ثابت نگردهد آيا ميتوان نسبت عدم اهميت در زنا بقرآن داد لا والله فانصفوا يا اولى الانصاف .